

Sag. Da saa endelig Forholdet blev opklaret, og det hele blev afsløret, kom Sagen offentlig frem, kom her ned til Rigsdagen, hvor den ganske nødvendig maatte komme, fordi Rigsdagen dog ikke kunde finde sig i, at dens Bevillingsmyndighed krænkedes i den Grad, som Tilfældet var. Nu er alt-saa Arbejdet gaaet bort fra Fabrikken. Mon det ikke kunde være Fabrikkens Skyld, er det ikke en daarlig Forretningsledelse? Mon det ikke kunde ligge i, at der er kommet Konkurrenter frem, som Fabrikken her hjemme ikke kan klare sig for? Jeg skal saaledes oplyse, at Amerikanere have kastet sig over denne Fabrikation, at det danske Patent vedrørende Rekylgøveværer, som er bleven solgt til England, derovre er udnyttet i stor Stil, og at man fabrikerer Rekylgøveværer i stort Tal, som man sælger rundt omkring. Jeg tror, at det er denne Konkurrence, som gør, at Bestillingerne ikke længere komme her til Fabrikken. Det kan ikke nægtes, at den Avance, som Fabrikken har taget, maa kaldes meget stor, naar den for et enkelt Gøve med tilhørende Magasin beregner sig en Pris af omtrent 600 Kr. Hvad Syndikatet derefter tager i Avance, kender jeg ikke noget til, men det er ret rimeligt, at naar Fabrikken selv beregner sig en saa stor Fabrikationsavance, kan den sikkert ikke klare sig i Konkurrencen lige overfor Udlandet. Jeg tror, at det er det, som er Grunden til, at Arbejdet er gaaet bort.

Der kunde maaske ogsaa være en anden Grund, den nemlig, at Fabrikken har tabt Interessen for denne Sag, og at Ministeren ogsaa har tabt Interessen for at fortsætte denne Fabrikation. Saalænge det var saaledes, at Ministeren ved Hjælp af denne Fabrik tjente et stort Overskud, og han kunde anvende dette Overskud efter eget Tykke i de militære Øjemed, som han syntes, det skulde anvendes i, kan man forstaa, at han havde Interesse i netop at drive denne Fabrikation og skaffe sig Penge ad denne Vej uafhængigt af Bevillingsmyndigheden. Men nu er det holdt op, nu kan Ministeren ikke længere anvende disse Penge efter eget Tykke, nu skal han aflevere Overskuddet her, saa at det gaar ind paa Statsregnskabet og ind i Statskassen. Det er maaske det, som kan have været en medvirkende Grund til, at man ikke har den Interesse for denne Sag fra Overledelsens Side, som man har haft tidligere.

Men naar nu de Herrer virkelig have saa stor Kærlighed til Arbejderne, naar det gør dem saa inderlig ondt, at Arbejderne ikke længere kunne finde Beskæf-

tigelse, hvorfor ville de Herrer saa ikke vise denne Kærlighed derved, at man udbetaler Arbejderne den Løn, de fortjene at faa for deres Overarbejde? Jeg læste i Gaar et Reglement op, som gælder for Hærens Fabrikker og Værksteder, hvor-efter der betales for Overarbejde 50 pCt. Tillæg. Der er betalt for Overarbejde 25 pCt. Tillæg i nogle Tilfælde. Man vil altsaa se, at Arbejderne ikke have faaet dette Tillæg af 50 pCt., som kan kaldes den tarifmæssige Betaling, og som ydes andre Steder for Natarbejde og Søndagsarbejde. Jeg omtalte ogsaa i Gaar, at den Arbejdstid, som staar anført i Betænkningen, sikkert er for lavt regnet. Jeg skal meddele, at for mig er det oplyst, at i November Maaned i Fjor arbejdedes der fra Kl. 6 Morgen til 7 Aften med en Times Hvil, det vil sige en Nettoarbejdsdag paa 12 Timer eller 72 Timer ugentlig. I December og Januar Maaned arbejdedes der fra Kl. 6 til Kl. 8, det vil sige 78 Timer ugentlig. En Tid arbejdedes der om Søndagen fra 6 Morgen til 3 Eftermiddag, og der var ogsaa en Tid, hvor der arbejdedes Lørdag Nat til Kl. 12. Den Arbejdstid, der staar anført i Betænkningen, er ifølge disse Oplysninger for lav. Naar de Herrer have saa stor Kærlighed til Arbejderne derude, hvorfor ville De da ikke stille Dem paa min Side i Bestræbelse for, at Arbejderne maa faa, ikke Honorar, ikke Gratialer, men den tarifmæssige Betaling, som ydes andetsteds for Overarbejde og Arbejde af denne Beskaffenhed.

For øvrigt kunne de Herrer ikke i mindste Maade paastaa om os Socialdemokrater, at vi ikke gerne se, at dansk Arbejde bliver her i Landet. Der er sikkert ingen, som stærkere end vi Socialdemokrater have gjort gældende, at Statens Arbejde skulde udføres herhjemme. De Herrer i Finansudvalget vide meget vel, hvorledes vi Gang paa Gang have rejst dette Spørgsmaal, hvorledes vi i sin Tid f. Eks. protesterede imod, at Statens Færger skulde bygges paa udenlandske Værfter, hvorledes vi Gang paa Gang have fremdraget, om vi ikke burde bygge vore egne Lokomotiver herhjemme. Jeg tror, at vi saa stærkt som nogen netop have interesseret os for, at dansk Arbejde ogsaa kommer dansk Industri til gode.

Martin Madsen Halsted: Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) drog stærkt til Felts mod mig, fordi jeg paa Finansloven